

Spektakl „**Zapiski oficera Armii Czerwonej**” opowiada historię radzieckiego oficera, który z pełnym przekonaniem i naiwnością opisuje swoje wojenne „bohaterskie” czyny. Całość utrzymana jest w tonie czarnego humoru i groteski, bohater mówi o przemocy, grabieżach i okrucieństwie w sposób lekki, wręcz radosny, nie dostrzegając w nich niczego złego. To właśnie ten kontrast między tym, co mówi, a tym, co naprawdę robi, wywołuje u widza śmiech, który szybko zamienia się w niepokój.

Postać oficera jest karykaturą człowieka całkowicie podporządkowanego ideologii. Jego wypowiedzi są pełne absurdu logiki propagandy, uproszczeń i pogardy wobec innych ludzi. Czarny humor nie służy tu rozrywce, lecz demaskuje bezmyślność i brutalność systemu, który potrafi usprawiedliwić każde zło. Spektakl bawi, ale w gorzki sposób, śmiech staje się narzędziem krytyki wojny i totalitaryzmu.

Spektakl zawiera:

brutalny i cyniczny obraz wojny,
ironię i czarny humor,
tematykę przemocy, ideologii, propagandy,
wulgaryzmy lub drastyczne opisy (w zależności od inscenizacji),
skomplikowany kontekst historyczny i polityczny.

Rok 2026 – Rok Sergiusza Piaseckiego

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2026 Rokiem Sergiusza Piaseckiego, oddając hołd jednej z najbardziej wyrazistych i niejednoznacznych postaci polskiej literatury XX wieku. Decyzja ta podkreśla znaczenie jego twórczości jako ważnego świadectwa historycznego oraz artystycznego głosu sprzeciwu wobec totalitaryzmu.

Piasecki – pisarz, żołnierz i świadek dramatycznych wydarzeń swojej epoki – w swoich utworach bezkompromisowo obnażał mechanizmy ideologii, propagandy i przemocy. Posługując się ironią, groteską i czarnym humorem, potrafił ukazać okrucieństwo wojny i systemów zniewolenia w sposób poruszający, a jednocześnie boleśnie aktualny. „*Zapiski oficera Armii Czerwonej*” są jednym z najbardziej wyrazistych przykładów tej twórczości.

Ustanowienie Roku Sergiusza Piaseckiego ma na celu przypomnienie jego dorobku, przywrócenie należnego mu miejsca w kulturze oraz zachęcenie do refleksji nad historią, odpowiedzialnością jednostki i konsekwencjami bezkrytycznego podporządkowania się ideologii.